

Undersøgelsen omfatter 26 domme. Sagsbehandlingstiden varierer fra under 1 måned til knap 1 år og 4 måneder. Af redegørelsen fremgår det således, at 6 sager blev endeligt afgjort i byretten, og heraf blev 5 sager afsluttet på mindre end 2 måneder, mens 1 sag er afsluttet efter 3½ måned. 18 sager blev endeligt afgjort i landsretten, og sagsbehandlingstiden i disse sager varierer fra ca. 3 måneder til 1 år og 4 måneder. Således er 6 af de 18 sager blevet afsluttet inden 6 måneder, mens yderligere 4 sager er afsluttet inden 8 måneder, 7 sager er afsluttet med en sagsbehandlingstid på mellem 8 måneder og 1 år, og kun en enkelt sag har haft en sagsbehandlingstid på mere end 1 år.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at der i 2 sager blev givet tredjeinstansbevilling til prøvelse i Højesteret. Den ene sag blev afsluttet med en samlet sagsbehandlingstid på 1 år og 3 måneder, mens den anden sag endnu ikke er berammet.

Rigsadvokaten anfører i redegørelsen, at sagsbehandlingstiden i de sager, der er afgjort i byretterne, må betragtes som kort, endda meget kort. Også langt de fleste sager i landsretterne er efter Rigsadvokatens opfattelse blevet behandlet inden for den tid, som det må forventes, når sagsbehandlingstiden omfatter den tid, der går med både efterforskning, domsforhandling i byretten og domsforhandling i landsretten.

Det er på den baggrund Rigsadvokatens generelle vurdering, at sagsbehandlingstiden i de forelagte sædelighedssager må anses for tilfredsstillende og i nogle tilfælde meget tilfredsstillende.

Selv om en sagsbehandlingstid på ca. 6-8 måneder af offeret vil kunne opfattes som lang tid – og det erkender jeg – er jeg meget enig med Rigsadvokaten i, at de foreliggende sagsbehandlingstider må betragtes som tilfredsstillende henset til de efterforskningsskridt, der ofte er nødvendige i sager om voldtægt.

Regeringen finder på den baggrund ikke, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at indføre målsætninger for sagsbehandlingstiderne i voldtægtssagerne svarende til dem, der gælder på voldsområdet.

For så vidt angår Erstatningsnævnets praksis, hvorefter der som hovedregel skal ske politianmeldelse inden 24 timer efter, at forbrydelsen er begået, går beslutningsforslaget ud på, at det alternativt tillægges betydning, at voldtægtsofferet uden unødigt ophold henvender sig til centre for voldtægtsofre.

Det fremgår i dag af offererstatningslovens § 10, stk. 1, at erstatning er betinget af, at lovovertrædelsen uden unødigt ophold er anmeldt til politiet. Efter Erstatningsnævnets praksis anses en politianmeldelse i almindelighed for indgivet uden unødigt ophold, hvis anmeldelsen indgives til politiet inden 24 timer. Den snævre tidsfrist på 24 timer skal bl.a. ses i lyset af, at en hurtig politianmeldelse i almindelighed vil fremme muligheden for at opklare sagen og dermed i givet fald tilvejebringe et grundlag for en retsforfølgning af gerningsmanden, således at gerningsmanden også kan blive pålagt at betale erstatning til offeret. Bestemmelsen kan imidlertid fraviges, hvis forholdene taler for det. Ifølge forarbejderne til loven kan der bl.a. dispenseres fra kravet i tilfælde, hvor offeret som følge af forbrydelsen har befundet sig i en choktilstand og som følge deraf ikke inden for det første døgn har rettet henvendelse til politiet eller andre, som kunne vejlede om kravet om politianmeldelse.

Det er regeringens opfattelse, at de nuværende regler i offererstatningsloven, hvorefter der i specielle situationer er mulighed for at dispensere fra 24-timers-reglen om politianmeldelse, giver en tilstrækkelig beskyttelse af de voldtægtsofre, som på grund af overgrebets karakter ikke har været i stand til at anmelde overfaldet til politiet inden 24 timer.

Kl. 14.50

Regeringen finder, at opklaringshensyn fortsat gør det nødvendigt, at hurtig anmeldelse til politiet er en forudsætning for at få erstatning fra det offentlige.

Regeringen kan af de grunde, jeg nu har nævnt, ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Regeringen vil imidlertid løbende være opmærksom på behovet for den bedst mulige støtte og bistand. Regeringen vil endvidere tage stilling til spørgsmålet om styrkelse af ofres, herunder voldtægtsofres processuelle stilling, når Strafferetsplejeudvalgets betænkning herom foreligger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Vi går videre til ordførerrækken.

Der er ingen bemærkninger i første omgang til ministeren. Sådan må jeg tolke det.

Irene Simonsen (V):

Beslutningsforslaget her om forbedring af voldtægtsofres retsstilling før og under retssagen er